

Jastrzębie – Zdrój, dnia 23 kwietnia 2015 roku

Piotr Szereda

Radny Rady

Miasta Jastrzębie – Zdrój

Zgłoszenie interpelacji

w dniu 23 kwietnia 2015 r.

W sprawie : stworzenia modelu budowy współpracy szkół ze środowiskiem lokalnym i organizacjami pozarządowymi.

W naszym mieście praktycznie każda ze szkół ma wokół siebie od kilkunastu do kilkudziesięciu partnerów społecznych, organizacji pozarządowych z którymi może współpracować. Sposoby wchodzenia w relację ścisłej współpracy partnerami wywodzącymi się ze środowiska lokalnego są i mogą być bardzo różne. Z moich informacji wynika, że jeżeli już dochodzi do takiej współpracy to bardzo często zdarza się, że współpraca nawiązuje się chaotycznie są one niezorganizowane i przypadkowe. Bardzo często na zasadach wsparcia działania inicjatywy z kręgu przyjaciół i znajomych.

Brakuje w tym momencie kluczowej umiejętności świadomego budowania przez szkołę relacji z otoczeniem lokalnym, wychodzenia naprzeciw z inicjatywami nawiązani współpracy, które byłyby organizowane w sposób korzystny z punktu widzenia toczących się w szkole procesów edukacyjnych. Pokuszę się tu o postawienie tezy , że posiadanie umiejętności otwarcia się na otaczający świat ten lokalny i budowania w nim zorganizowanych form współpracy powinno dzisiaj stać się kluczową cechą określającą „dobrą szkołę”. Umiejętność ta jest szczególnie ważna w kontekście roli, jaką powinna odgrywać szkoła w procesie budowania demokratycznego społeczeństwa.

Próba przyjrzenia się istniejącym sposobom wchodzenia przez Dyrekcje szkół w relacje z organizacjami pozarządowymi czy też nawet samorządowymi jak rady osiedlowe , sołectwa funkcjonującymi wokół nich może pozwolić na określenie modelu relacji najbardziej z właściwych z punktu widzenia istoty procesów edukacyjnych, których centralnym i najważniejszym animatorem powinna być szkoła.

Konieczność nawiązywania współpracy z innymi organizacjami wynika z wielu różnorodnych czynników. Ale z podstawowego punktu widzenia szkoły można je podzielić na dwie bardzo ogólne kategorie. Pierwsze z nich można określić jako czynniki formalno - prawne, drugie to czynnikami normatywno - edukacyjne.

Pierwsza z wymienionych kategorii to czynniki formalno - prawne związana jest głównie z zapisami prawa oświatowego i innymi regulacjami określającymi wzajemne relacje oraz prawa i obowiązki szkół wobec innych instytucji. I tym dzisiaj nie chce się zajmować.

Natomiast druga grupa czynników, które skłaniają szkoły do podjęcia współpracy z innymi podmiotami w ich środowisku lokalnym, które można określić jako czynniki normatywno - edukacyjne. Nazwa ta odwołuje się do wartości określających istotę procesów edukacyjnych, do których organizacji są powołane instytucje edukacyjne, w tym przede wszystkim szkoły. Bez wątpienia za centralną wartość, której realizacji ma służyć proces edukacyjny, należy uznać wszechstronny i pełny rozwój każdego ucznia w szkole. Powinnością szkoły zatem jest robić wszystko, co tylko możliwe, by rozwój ten jak najlepiej wspierać. Jeśli dyrektor szkoły kierujący pracą szkoły ma tę wartość w centrum uwagi, planując, organizując i realizując różne niezbędne dla procesów edukacyjnych działania, to powinien, wręcz musi dostrzegać potrzebę wyjścia poza szkołę w poszukiwaniu zasobów pozwalających pełniej wspierać wysiłki zmierzające do zapewnienia optymalnych warunków do wszechstronnego rozwoju indywidualnego wszystkich uczniów.

Jednak bardzo często można w naszym mieście zauważyć, że ten problem nie jest postrzegany jako istotny i jest traktowany jak „gorący ziemniak”. Tak jak „gorący ziemniak” wyciągnięty wprost z ogniska, parząc ręce osoby, która go trzyma, zmusza ją do odrzucenia go do rąk innej, stojącej obok osoby. Tak w modelu „gorącego ziemniaka” traktujemy w szkołach możliwość funkcjonowania środowisk lokalnych, samorządowych i organizacji poza samorządowych. Przerzucamy się to odpowiedzialnością, to brakiem kadry, to brakiem funduszy to nie my, to oni powinni wystąpić, to oni muszą zdać zgodę, brak przepisu itd. itd. Nie ma nakazu więc „w razie co” to wyrażamy wolę ale czekamy i naszej inicjatywy w szkołach nie ma.

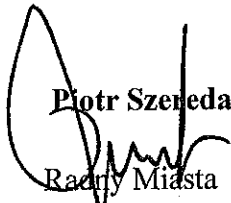
W Jastrzębskich szkołach rzadko spotyka się model współpracy jako zakres współdziałania, który można też nazwać „modelem współpracy partnerskiej”. Brakuje wręcz zrozumienia, że w pracy edukacyjnej jesteśmy równi sobie i równie zaangażowani w każdy z elementów działania jako partnerzy pracują razem w celu rozwiązania wspólnych problemów. Ponieważ efekt edukacyjny i rozwojowy daje tylko wspólne planowanie, organizowanie i realizowanie celów edukacyjnych, rozwojowych i wychowawczych. Partnerzy czyli szkoła i inne organizacje zdobywają razem nowe zasoby i dzielą się już posiadanymi, wspólnie uczą się i rozwijają. W rezultacie, w toku realizacji wspólnego działania, organizacje zmieniają się znacząco i transformacji ulega ich kultura organizacyjna. Zmiany te

nie są przypadkowe, lecz są wynikiem przemyślanych zmian organizacyjnych i uczenia się nawzajem. Jednocześnie zdobywania wspólnie z różnych kierunków funduszy na realizację wspólnych celów bo one są też bardzo ważne.

Z tego punktu widzenia niezwykle ważne wydaje się określenie warunków sprzyjających i utrudniających prowadzenie tego typu współpracy. A do tego jest potrzebna koordynacja władz miasta i wspieranie idei współpracy szkół z lokalnymi środowiskami, organizacjami pozarządowymi oraz innymi inicjatywami społecznymi.

W związku z powyższym zwracam się z pytaniem czy pani Prezydent Miasta :

1. Widzi możliwość zwiększenia aktywności poszczególnych jednostek organizacyjnych miasta - szkół w celu wsparcia zwiększenia aktywności o rozszerzenia współpracy z organizacjami pozarządowymi.
2. Może określić w jaki sposób poszczególne szkoły wykorzystują swój potencjał współpracy z organizacjami pozarządowymi.
3. Widzi potrzebę i możliwość określenia modelu współdziałania i współpracy szkół ze środowiskiem lokalnym.

Piotr Szeneida
Racny Miasta

Jastrzębie – Zdrój